

KLAP VAN DE MOLENWIEK

RUUD HUISMAN, ex-topman van Tiscali en mogelijk medeaandeelhouder van investeerder De Molenwiek, ontkent belangenverstremgeling. *FEM Business* toont aan dat hij niet de volledige waarheid spreekt.

Ruud Huisman heeft een ernstig geloofwaardigheidsprobleem. En zelfs dat is een *understatement*. Huisman, die eind vorige maand plotseling vertrok als bestuursvoorzitter van internetaanbieder Tiscali, raakte drie weken geleden in opspraak wegens vermeende belangenverstremgeling. Volgens *De Telegraaf* zouden hij en zijn vrouw Patricia Spuijbroek participeren in allerlei bedrijven die diensten leveren aan Tiscali Nederland.

Huisman (56) was sinds mei 2004 bestuursvoorzitter van Tiscali. Zijn vrouw, een voormalige directeur personeelszaken van Tiscali, zwaait sindsdien de scepter over de Nederlandse landendochter. Een van de bedrijven waarin Huisman en Spuijbroek zouden participeren, is internetbedrijf Capcave, van onder meer de bekende Veronica-diskjockey Rob van Someren.

Nog vóór de publicatie in *De Telegraaf* had Huisman al een brief aan de media gestuurd waarin hij de aantijgingen hevig ontkende. In een toelichting stelde hij dat een document waarop de ochtendkrant zich baseerde, is vervalst. De tactiek werkte. Vrijwel alle media lieten de vermeende belangenverstremgeling onaangeroerd, of publiceerden slechts Huismans ontkenningen.

Voor de vermeende belangenverstremgeling bestaan echter zeer sterke aanwijzingen. *FEM Business* verzamelde de afgelopen twee weken een groot aantal documenten, waarin staat dat Huisman en zijn vrouw wel degelijk participeren in een vennootschap, die belangen bezit in technologiebedrijfjes, waaronder Capcave.

Deze documenten zijn afkomstig van meerdere bronnen met verschillende achtergronden. De inhoud van de stukken is onderling consistent en wordt ook mondeling bevestigd door weer andere bronnen.

Huisman zelf blijft echter bij hoog en laag verzekeren dat de aantijgingen onjuist zijn. In een telefoongesprek vanuit Milaan

erkende hij afgelopen maandagmiddag wel dat hij Tiscali-leverancier Capcave uit eigen zak een lening heeft verschaft. "Capcave lag mij na aan het hart. Ik ken de oprichters van onze tijd bij World Online. Ik heb ze 25.000 euro geleend."

Alleen al met het verstrekken van de lening heeft Huisman een economisch belang gehad in Capcave, dat in Tiscali zijn grootste opdrachtgever had. Dat staat op gespannen voet met de heersende codes in het bedrijfsleven. Zo schrijft de code-Tabaksblat, het reglement voor een behoorlijk bestuur van beursgenoteerde ondernemingen, voor dat 'elke vorm en schijn van belangenverstremgeling tussen vennootschap en bestuurders wordt vermeden'. Huisman: "Ik was destijds echter nog geen bestuurder van Tiscali, maar slechts directeur Benelux. Bovendien was mijn grondhouding juist. Capcave kon vlak voor de Kerst de salarissen niet meer betalen. Ik heb toen een vriend geholpen met die lening. Die grondhouding, dát is belangrijk."

Volgens Huisman was zijn belang beperkt tot de lening. "Van een directe of indirecte participatie van mijn vrouw of mij is absoluut geen

Ex-Tiscali-topman Ruud Huisman:
'Iemand voert een onvoorstelbaar malicieuze lastercampagne tegen mij en mijn vrouw.'

VINCENT BOON

sprake. Ik zou toch wel 23 keer nadenken voordat ik zoiets zou doen? Ik ben volledig integer. Japie Krekel loopt hier nog steeds rond, hoor." Toen *FEM Business* Huisman vijf jaar geleden als financieel directeur van World Online interviewde, omschreef hij zijn geweten als 'mijn Japie Krekel, die bij alles wat ik doe op mijn schouder meekijkt'.

Zo'n stellige ontkenning geeft een zwaar tegenwicht aan verklaringen van anonieme bronnen, zelfs als die worden geschraagd door een stapel notulen van aandeelhoudersvergaderingen, e-mails, een brief van een notaris, en een document waarin zakelijke afspraken worden bevestigd. Vooral omdat Huisman beweert dat al deze stukken waarschijnlijk zijn vervalst en dat de bronnen niet de waarheid spreken. "Iemand voert een onvoorstelbaar malicieus lastercampagne tegen mij en mijn vrouw."

Huisman vermoedt de 'daders' rond Capcave, dat eind augustus failliet ging. "Daar zitten mensen die mij daarvoor verantwoordelijk houden. Zij kunnen mijn bloed wel drinken." Daarnaast zouden bij Tiscali mensen rondlopen die zijn vrouw willen laten ontslaan, zodat zij haar positie kunnen overnemen. Aldus Huisman.

Huisman spreekt in deze zaak echter niet altijd de waarheid. De herhaaldelijk geuite ontkenning dat zijn vrouw en hij geen belangen in andere bedrijven bezitten of bezaten, is aantoonbaar onjuist. Dat bewijzen enkele documenten die *niet* afkomstig zijn van mogelijk rancuneuze bronnen.

Uit het voor iedereen toegankelijke register van de Kamer van Koophandel blijkt onomstotelijk dat zijn vrouw, de 44-jarige Patricia Alice Spuijbroek, vanaf de oprichting in september 2002 tot eind november 2004 de enige aandeelhouder en algemeen directeur was van de vennootschap PAS Beheer. De naam van de bv bestaat uit haar initialen.

Eind 2004 wijzigt de inschrijving. Enig bestuurder wordt dan Select, een vennootschap van financieel adviseur Han Hagen uit Naarden. Wie de aandeelhouders van PAS Beheer vanaf dat moment zijn, wordt niet meer vermeld. Hagen is al ruim dertig jaar een goede vriend en vertrouwen van Huisman. Zij kennen elkaar van de NOS, waar beiden assistent-accountant waren.

In de jaarstukken over 2003, eveneens uit de Kamer

GERARD TIL/HH

Uit kwaliteitsdocumenten blijkt dat Huismans echtgenote Patricia Spuijbroek een belang had in De Molenwiek.

van Koophandel, staat zwart op wit dat PAS Beheer zowel een deelneming heeft in de vennootschap De Molenwiek, als er een lening aan heeft verstrekt. De Molenwiek is een holding die participeert in technologiebedrijfjes. Dat De Molenwiek een belang in Capcave bezit staat onder meer in het curatorenverslag van het bedrijf, evenmin te omschrijven als een dubieus document.

Huisman reageert met een korte stilte nadat hij wordt geconfronteerd met deze stukken van onbesproken afkomst. "PAS Beheer was van mijn vrouw, maar is onlangs leeg overgedragen aan Han Hagen", herhaalt hij vervolgens enkele keren. Wat hij hiermee wil zeggen, kan hij niet duidelijk maken.

De constatering dat Ruud Huisman niet de waarheid spreekt over de belangen van zijn vrouw ondergraaft zijn geloofwaardigheid

De constatering dat Huisman niet de waarheid spreekt over het belang van zijn vrouw in participatiemaatschappij De Molenwiek, ondergraaft zijn algehele geloofwaardigheid. Genoeg reden om verder in te gaan op de ontstaansgeschiedenis van De Molenwiek en haar participatie Capcave.

World Online

Voor een groter begrip moeten we terug naar 2000. Na een mislukte beursgang van internetaanbieder World Online maakt oprichtster Nina Brink plaats voor de Amerikaanse interim-topman Jim Kinsella, die het bedrijf binnen enkele maanden verkoopt aan de Italiaanse branchegenoot Tiscali. Ruud Huisman maakt zowel beursgang als verkoop mee als financieel directeur van World Online.

Na de overname door Tiscali komt er een uitstroom van topmanagers en -technen

ten op gang. Een aantal vertrekkende technen begint in 2001 voor zichzelf. Mede onder leiding van Robbert van Lonkhuijzen, beter bekend als diskjockey Rob van Someren, richten zij Capcave op.

Capcave verzorgt onder meer de uitzending van beeld en geluid via internet, zoals grappige filmpjes of popconcerten. Technisch valt er weinig op Capcave aan te merken, maar bedrijfsmatig kwakkelde het bedrijf vanaf het begin. In 2002 gaat de onderneming kort samen met United Resources of Jamby van zakenman en diskjockey Adam Curry. Omdat opdrachtgever Veronica weigert een rekening te betalen, komt Jamby nog datzelfde jaar echter zwaar in de financiële problemen. Capcave probeert zelfstandig verder te gaan.

Op dat moment verschijnt Ruud Huisman ten tonele. De man, die zich door hard werken en avondstudie een respectabele positie in het bedrijfsleven heeft bevochten, is een van de weinige topmanagers die na de overname door Tiscali bij de onderneming is gebleven. En met succes. Na eerst landenmanager voor Nederland te zijn geweest, wordt hij vanaf oktober 2002 ook verantwoordelijk voor de rest van de Benelux en Scandinavië. In die machtige positie kan hij zijn oude vrienden van Capcave een helpende hand toesteken. Capcave mag diensten voor Tiscali gaan verzorgen, en zelfs intrekken in het Utrechtse hoofdkantoor van Tiscali Nederland. Tiscali neemt Capcave, dat overigens wel een zelfstandig bedrijf blijft, onder zijn vleugels.

Daar staat wel wat tegenover. De regio-directie van Tiscali, die naast Huisman en

Spuijbroek uit nog twee directeuren bestaat, wil een aandelenbelang in Capcave. Ook de directiesecretaresse doet mee. "Op die manier wilde men garanderen dat we allemaal om één en dezelfde tafel zaten", aldus een voormalige Capcave-medewerker. "Natuurlijk vonden wij dat een ongezonde situatie. Maar wij hadden weinig alternatieven."

De Tiscali-directie kreeg aanvankelijk een kwart van de aandelen in Capcave. Dat belang werd ondergebracht in De Molenwiek Holding, een vennootschap die door financieel adviseur en vriend van Huisman Han Hagen eind 2002 was opgericht.

In het eerste faillissementsverslag van Capcave schrijft curator Frits Haas dat De Molenwiek vlak voor het bankroet zelfs 75 procent in Capcave bezat. Dat komt volgens bronnen omdat Capcave zelfs onder de paraplu van Tiscali bleef kwakkelen, waarna participatiemaatschappij De Molenwiek in

de loop van 2004 de macht greep en een meerderheidsbelang verkreeg.

De Molenwiek participeert niet alleen in Capcave. Volgens documentatie bezit de vennootschap onder meer ook aandelenbelangen in de technologiebedrijfjes Mobile Broadcasting Company (MBC) en Priocon.

Volgens een vertrouwelijke e-mail van Hagen, in bezit van dit blad, zouden de vier Tiscali-directeuren en hun secretaresse sinds februari 2003 elk een belang van twintig procent in De Molenwiek hebben. Een geplande belangenwijziging zou dit jaar administratieve vertraging hebben opgelopen.

De lezing in de laatste vijf alinea's wordt, voor alle duidelijkheid, tegengesproken door Huisman. Ook Hagen, die De Molenwiek eind 2002 met hulp van de Bussumse notaris Robert Ritsma oprichtte, ontkent stellig dat Huisman en Spuijbroek bij de vennootschap betrokken zijn. "Ik ben de oprichter en enige aandeelhouder van De Molenwiek. Deze on-

zin is zeer schadelijk voor mij en mijn bedrijf. Klanten beginnen mij er al over te vragen. Ik wil af van dit gedoe." Notaris Ritsma belt niet terug om vragen te beantwoorden.

Volgens de akte van oprichting van De Molenwiek bestaat er een aandeelhoudersregister, dat door Hagen wordt bijgehouden. Op het aanbod van *FEM Business* om dit register op zijn kantoor in te zien, waarmee hij van al 'het gedoe' af kan zijn, reageert Hagen afwijzend. "Ik wil er niets meer mee te maken hebben. Je moet bij Ruud zijn."

Huisman blijft bij zijn ontkenning. De voormalige bestuursvoorzitter van Tiscali, die zich inmiddels juridisch laat bijstaan door John Allen van het Amsterdamse advocatenkantoor NautaDutilh, laat dinsdagavond weten dat hij niet zal rusten voordat hij erachter is "wie ons dit allemaal aandoet". Thuis in Vinkeveen is de stress groot. "Door alle commotie moest mijn vrouw vijf dagen in het ziekenhuis worden opgenomen met een zware nekhermia. Nu ligt zij plat op de bank, onder de morfine. Maar pas op, ik ben een schorpioen. Als iemand mij pijn doet, ga ik tot aan het gaatje."

■ MATHIJS.SMIT@reedbusiness.nl

Ontwikkeling van landen

PAUL FRENTROP

Directeur van Deminor Nederland
Hij schrijft deze column op persoonlijke titel

Zie ook www.femblog.nl/frentrop

Saoedi-Arabië is een van de rijkste landen ter wereld, dankzij de olie. Kan het land met die enorme geldstroom zich ontwikkelen tot een moderne natie?

Saoedi-Arabië ontvangt dit jaar 163 miljard dollar, zonder dat de inwoners daar hard voor hoeven te werken. Dat is namelijk het bedrag dat Amerikaanse oliemaatschappijen en de Saoedische regering dit jaar betalen om daar olie uit de grond te mogen halen. Wat gebeurt er met al die dollars? Het grootste deel ervan wordt belegd in Amerikaanse schatkistpapier. Dat papier is een belofte van de Amerikaanse overheid om wie het inlevert dollars te betalen. Dat is de grote cirkel in de moderne wereld-economie: de Amerikaans-Saoedische oliedollar ring.

Een ander deel van de geld wordt geconsumeerd. Tenslotte wordt een deel van het geld gebruikt om te investeren. Er is genoeg geld om van het land, dat vijftig jaar geleden niet veel meer was dan een groep bedoeïenenstammen, een moderne natie te maken. Maar zal dat lukken? Behalve economische factoren spelen immers ook culturele aspecten een rol.

Om die vraag te beantwoorden kan het nuttig zijn om eens te kijken naar wat heden ten dage de hoogst ontwikkelde economie ter wereld is en vervolgens na te gaan hoe die zo is ontwikkeld.

De hoogst ontwikkelde economie op dit moment is niet Nederland. Wij exporteren vooral varkensvlees, aardgas en chemicaliën. Als ik moet kiezen, dan zou ik de Amerikaanse staat Connecticut op dit moment die eer gunnen.

In deze dichtbevolkte staat, qua oppervlakte ongeveer eenderde van Nederland, met bijna 3,5 miljoen inwoners, wonen veel bankiers, verzekeraars, effectenhandelaren en beheerders van hedgefondsen. Wall Street is van daaruit per auto, trein, speedboot of helikopter immers goed te bereiken. Connecticut is dan ook te beschouwen als de thuisbasis van het hedendaagse Amerikaanse kapitalisme. Van daaruit laten de geldmarkten in heel de wereld hun invloed gelden.

Connecticut is slechts twee jaar jonger dan Nederland. Kunnen wij onze zelfstandigheid formeel terug leiden tot de vrede van Munster in 1648. Connecticut kreeg zijn eerste eigen wetten in 1650. De wetgevers daar gebruikten destijds het oude testament als inspiratiebron. Het wetboek begon met: 'Whoever shall worship any other God than

the Lord shall surely be put to death.

Ook op vloeken en overspel stond de doodstraf. Voor intieme verhoudingen tussen ongetrouwde personen kon de rechter straffen opleggen variërend van een geldboete, zweepslagen tot een gedwongen huwelijk. Connecticut, nu misschien wel de meest welvarende en liberale plaats ter wereld, is dus gesticht door fundamentalisten die niet veel anders dachten dan de huidige machthebbers in Saoedi-Arabië denken.

De geschiedenis van dat kleine stukje Amerika leert dat een fundamentalistische staat heel goed een verlichte natie kan worden. Connecticut had daar nauwelijks een eeuw voor nodig. Maar de staat had dan ook geen grondstoffen, zoals de landen waar nu fundamentalisme bloeit. Anders dan nu in Saoedi-Arabië moesten de mensen daar dus hard werken. Eerst in de walvisvaart en vervolgens liep Connecticut samen met

De geschiedenis leert dat een fundamentalistische staat heel goed een verlichte natie kan worden

Engeland voorop in de industriële revolutie. Het was een van de eerste plekken waar moderne fabrieken ontstonden. Een beroemde industrieel was Samuel Colt (1814-1862), uitvinder van het geweer dat meerdere malen kon schieten zonder eerst te hoeven herladen. Evenmin als de walvisvaart zien we wapenfabricage nu als een maatschappelijk verantwoorde activiteit, maar Colt dacht daar anders over. Hij adverteerde met boodschappen als: 'God created man, Colt keeps them equal.' Dankzij de uitvinding van Colt wonnen de Verenigde Staten de oorlog met het toen veel machtiger Mexico en zo werd Texas toegevoegd aan de Verenigde Staten. Zonder Samuel Colt hadden we dus geen George Bush gehad. Die wil nu als antwoord op de acties van de Saoediër Bin Laden het Midden-Oosten democratiseren. Hoe Saoedi-Arabië er over honderd jaar uitziet, weten we niet. Wel kunnen we constateren dat de vooruitgang kronkelige wegen bewandelt.